

Čj. UOOU-06462/13-43

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako příslušný odvolací orgán podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 21. února 2014 podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, takto:

Rozklad účastníka řízení, městská část Praha 6, se sídlem Čs. armády 601/23, 160 00 Praha - Bubeneč, IČ: 00063703, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-06462/13-36 ze dne 20. ledna 2014, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zn. UOOU-06462/13-8 ze dne 1. října 2013, který byl účastníku řízení, městské části Praha 6, doručen dne 1. října 2013 a kterým byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 7.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. Podkladem pro vydání uvedeného příkazu byl podnět zaslaný Úřadu, který je součástí spisového materiálu.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení v souvislosti se zpracováním osobních údajů žadatelů o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, zveřejnil v případě ..., bytem ..., na svých webových stránkách www.praha6.cz v době od 4. července 2013 minimálně do 15. července 2013 dokument s názvem „Umístění písemností bytového odboru“ dostupný na internetové adrese http://www.praha6.cz/system/file.php?File=f737_913.pdf&crc=a06e886d47e6d8227ffd25076490af83 obsahující její osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace související s předmětem žádosti. Dále nezajistil, aby nebyly v zápisu ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 konaného dne 3. března 2008 na jeho webových stránkách www.praha6.cz v době od dubna 2008 minimálně do 2. září 2013 zveřejněny osobní údaje ..., bytem ..., a ..., bytem tamtéž, v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace o projednávané věci, bez jejich souhlasu.

Dne 9. října 2013 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti příkazu zn. UOOU-06462/13-8 ze dne 1. října 2013. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným

odporem uvedený příkaz zrušen a správní orgán pokračoval v řízení. V podaném odporu účastník řízení k bodu I. výroku příkazu uvedl, že anonymizace osobních údajů formou výměny souborů v administračním rozhraní nebyla provedena na základě zahájeného správního řízení, ale na základě vlastní kontroly činnosti, která vyplývá z posledního správního řízení. Tajemníkem byl vydán příkaz provést v co nejkratší možné době kontrolu veškerých dat umístěných na portálu www.praha6.cz včetně archivů s cílem odstranit data, která jsou v rozporu se zákonem č. 101/2000 Sb. Všem pracovníkům Úřadu městské části Praha 6, kteří ukládají data na daný portál (prostřednictvím databází nebo přímo přes administrační rozhraní), bylo uloženo, aby prováděli kontrolu před uložením dat a následně po uložení dat na webový portál.

Ve vztahu k výroku č. II předmětného příkazu týkajícího se zveřejnění osobních údajů ... a ... bez jejich souhlasu v zápisu ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 konaného dne 3. března 2008 účastník řízení v podaném odporu uvedl, že byla evidentně dodržena anonymizace s tím, že v případě ... a ... byly osobní údaje ponechány s ohledem na předmět jednání. Dále uvedl, že ... v rámci dlouhodobé korespondence s Úřadem městské části Praha 6 a na řadě jednání zastupitelstva městské části Praha 6 velmi často kritizuje Úřad městské části Praha 6 za velmi podrobnou anonymizaci informací uvedených na jeho internetových stránkách, která brání poskytnutí informací. Dle vyjádření účastníka řízení byla ... spolu s ... v průběhu jednání kontrolního výboru upozorněna, že zmíněný zápis bude s ohledem na obsah projednávaných bodů zveřejněn s jejím jménem, příjmením a celou adresou bydliště. Ze skutečnosti, že ... ani ... k tomuto upozornění nevznesly připomínku a do dnešního dne ani k uvedenému zápisu, účastník řízení dovozuje, že lze mít za to, že s uvedeným zněním včetně zveřejnění osobních údajů souhlasí. Za značně paradoxní označil účastník řízení, že podnět k zahájení správního řízení nepodala ... nebo ..., kterých se celá záležitost týká, ale ..., jehož jednání bylo opakovaně označeno jinými orgány veřejné moci jako obstrukční, šikanózní, zneužívající práva apod., a který je vůči Úřadu městské části Praha 6 silně zaujatý. Přesto, že ... nebydlí ve správním obvodu městské části Praha 6, dokonce ani v hlavním městě Praha, požadoval s odvoláním na zákon č. 106/1999 Sb. řadu informací, které s uvedeným řízením přímo souvisejí. Místo, aby účastníka řízení jako každý jiný občan upozornil na možné porušení zákona č. 101/2000 Sb., podal podnět k zahájení správního řízení. Tato informace vyplývá z žádosti ... o přiměřené zadostiučinění za nesprávné úřední postupy, kterou vyčíslil na částku 2 miliony Kč, a kterou zaslal na Ministerstvo vnitra České republiky a na Ministerstvo pro místní rozvoj České republiky a která následně skončila u účastníka řízení. Za další paradox předmětného řízení označil účastník řízení skutečnost, že se jedná o zveřejnění osobních a nikoliv citlivých dat osoby, jejíž jméno včetně adresy lze na několika místech dohledat na internetu (ve vztahu k tomuto odkázal účastník řízení na jím přiložené otisky obrazovky obsahující informace o ... jako podnikajícího subjektu z obchodního rejstříku a z centrálního registru dlužníků). Adresu žadatele o informace lze pak ve většině případů dohledat z několika veřejných databází jako je ARES, obchodní rejstřík, katastr nemovitostí, datové schránky apod. Ve vztahu k výroku č. II předmětného příkazu účastník řízení dále namítl, že nelze konstatovat, že se jedná o opakující se přestupek (pozn. správního orgánu myšleno zřejmě správní delikt) s odkazem na čj. UOOU-00221/13-7 ze dne 17. ledna 2013 a čj. UOOU-04443/13-18 ze dne 11. září 2013, neboť skutková podstata měla nastat v březnu 2008, v červenci 2013 a v období od února 2011 do června 2013. Účastník řízení konstatoval, že s ohledem na interní předpisy bude škoda projednávána s pracovníky, kteří v ostatní agendě, ale i v této vykonávané agendě, si plní své pracovní povinnosti bezchybně, a případné dopady na ně nebudou mít pozitivní důsledky. Za další důvod pro přehodnocení příkazu označil skutečnost, že v oblasti poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. nastal v poslední době u účastníka řízení několikanásobný nárůst agendy, která s ohledem na krátké procesní lhůty vyžaduje vysokou soustředěnost a vícenásobnou manipulaci s dokumentem. Závěrem účastník řízení uvedl, že doklady částečně prokazující liberaci dle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. zaslal již k předcházejícím správním řízením s tím, že je ochoten na základě výzvy správního orgánu zaslat znovu.

V rámci řízení čj. UOOU-00221/13 obdržel Úřad od účastníka řízení dne 1. února 2013 vyjádření týkající se jím přijatých a provedených technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany osobních údajů. Za tímto účelem účastník řízení doložil příkaz tajemníka č. 01/2011 k aplikaci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů v podmínkách městské části Praha 6, příkaz tajemníka č. 12/2007 k zajištění ochrany informací uložených v systémech Úřadu městské části, vnitřní předpis č. 56/2012 – Spisový a skartační řád, vnitřní předpis č. 20/2005 – Kontrolní řád, příklad konzultací s Úřadem – žádost o stanovisko, příklad konzultací s Ministerstvem vnitra České republiky – žádost o stanovisko, příklad fungování kontrolního systému prostřednictvím oddělení kontroly a přehled absolvovaných školení a seminářů v roce 2012 odborně technického pracovníka z kanceláře tajemníka Úřadu městské části Praha 6.

Dne 17. října 2013 obdržel správní orgán prvního stupně podání účastníka řízení, v němž uvedl, že doplňuje jím podaný odpor o souhlas ... se zveřejňováním jejích osobních údajů na jeho internetových stránkách. Účastník řízení uvedl, že si je vědom toho, že souhlas byl vyžádán ex post, s tím, že přesto věří, že tento pomůže zmírnit, případně zrušit sankční rozhodnutí Úřadu, a to zejména za situace, kdy ke zveřejnění došlo za již uvedených skutečností. Účastník řízení přiložil k podání jím zaslanou žádost o udělení souhlasu ze dne 16. října 2013, z jejíhož textu vyplývá, že účastník řízení požádal ... o udělení souhlasu se zveřejňováním jejích osobních údajů v případech, kdy je zveřejňována informace dle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., která byla výše jmenované poskytnuta, tj. aby byly v této informaci uvedeny i její kontaktní údaje v rozsahu případný titul před jménem, jméno, příjmení, případný titul za jménem a adresa trvalého bydliště. Stejně tak požádal o udělení souhlasu pro případ, že bude u zveřejněné informace připojena i žádost, ke které se informace vztahuje, tak aby i na této žádosti mohly být uvedeny výše uvedené údaje. Účastník řízení argumentoval tím, že pokud stejný souhlas získá i od ostatních žadatelů o informace, tak bude postupovat shodně. Dále účastník řízení přiložil datovou zprávu zaslanou ... prostřednictvím její datové schránky, která byla účastníku řízení doručena dne 16. října 2013 v návaznosti na jím zaslanou žádost. V předmětné datové zprávě ... uvedla, že nemá problém (tedy souhlasí) se zveřejněním údajů o své osobě včetně roku narození ze strany účastníka řízení.

Dne 19. listopadu 2013 obdržel správní orgán prvního stupně podání účastníka řízení, v němž uvedl, že doplňuje jím podaný odpor o souhlas ... se zveřejněním jejích osobních údajů (tj. jména, příjmení a místa bydliště) prostřednictvím zápisu ze 14. jednání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 konaného dne 3. března 2008. Dále uvedl, že ..., která poskytla souhlas se zveřejněním jejích osobních údajů, jej dne 14. listopadu 2013 odvolala. Účastník řízení konstatoval, že k tomuto datu přijal opatření, aby s osobními daty ... bylo nakládáno v souladu s jejím rozhodnutím a tedy v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb. Účastník řízení přiložil jako přílohu výše uvedeného podání jím zaslanou žádost o udělení souhlasu ze dne 21. října 2013, z jejíhož textu vyplývá, že účastníkem řízení bylo konstatováno při administrativní kontrole písemností zveřejňovaných na internetových stránkách městské části Praha 6, že v zápisu ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 konaného dne 3. března 2008 je uvedeno jméno, příjmení a adresa bydliště Dále uvedl, že na předmětném zasedání v úvodu projednávání bodu 9. programu byla zařazena kontrola postupu při privatizaci domu ..., v němž ... bydlí a projednávaná záležitost se jí osobně týkala. K tomu uvedl, že o účast na předmětném jednání projevila zájem ... (bytem na stejné adrese), která dopisem ze dne 25. února 2008 požádala předsedu kontrolního výboru zastupitelstva městské části Prahy 6, aby zástupcům daného domu umožnil účastnit se výše projednávaného bodu. Dále uvedl, že kontrolní výbor hlasováním rozhodl o vyhovění předmětné žádosti s tím, že ... a ... umožnil aktivně se zúčastnit tohoto jednání. Proto byly dle účastníka řízení osobní údaje ... a ... (jméno, příjmení a adresa) součástí předmětného zápisu zveřejněného na internetových stránkách Prahy 6. Závěrem účastník řízení uvedl, že si dovoluje ... dodatečně požádat o dodatečný písemný souhlas s uvedením jejích osobních údajů ve zveřejněném zápisu. Zároveň ji informoval o tom, že ... poskytla svůj souhlas se zveřejňováním jejích osobních informací na internetu. Dále přiložil účastník řízení e-mail ze dne 11. listopadu 2013, který

zaslal ..., z něhož vyplývá, že danou věc projednával s ... telefonicky s tím, že jí zaslal předmětný zápis a žádost taktéž prostřednictvím e-mailu. Dále doplnil informaci, že předmětný zápis byl po upozornění ze strany Úřadu neprodleně odstraněn a byla přijata opatření, aby se již podobná situace neopakovala. Dále pak účastník řízení předložil jako přílohu e-mail zaslaný ... v reakci na žádost účastníka řízení ze dne 14. listopadu 2013, v němž ... uvedla, že v daném případě uděluje tímto zpětný souhlas se zveřejněním jejích osobních údajů (tj. jména, příjmení a místa bydliště) prostřednictvím zápisu ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 konaného dne 3. března 2008.

Dne 21. listopadu 2013 bylo doručeno správnímu orgánu prvního stupně podání účastníka řízení, ze kterého vyplývá, že účastník řízení obdržel dne 18. listopadu 2013 prostřednictvím datové schránky od ... (doloženo doručenkou) další podání s tím, že je ochotna poskytnout účastníku řízení svůj souhlas ke zveřejnění jejích osobních údajů na webových stránkách městské části Praha 6 za předpokladu, že účastník řízení jí poskytne určité protiplnění. Dále účastník řízení konstatoval, že z uvedeného dokumentu lze usuzovat, že ... se nejedná o ochranu osobních dat, ale o získání určitého prospěchu v rámci řešení jiné záležitosti a to dosti nestandardním způsobem. Dle účastníka řízení této domněnce nasvědčuje i chronologie podání jednotlivých dokumentů, tj. souhlasu se zveřejněním osobních údajů, dále odvolání souhlasu a následná nabídka „protiplnění“. Z účastníkem řízení předloženého podání ... mimo jiné vyplývá, že byla požádána účastníkem řízení, aby mu poskytla zpětné souhlasy se zveřejněním jejích osobních údajů ve dvou dokumentech vyhotovených účastníkem řízení a tím odvrátila od účastníka řízení reálnou možnost udělení pokuty Úřadem. K tomu uvedla, že na jednom z těchto dokumentů, tj. zápisu ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6, byly její údaje zveřejněny několik let s jasným cílem ji diskreditovat, neboť ze zápisu mělo vyplynout, že vinu na vynětí domu ... z privatizace nese ona. Dále uvedla, že jednání ze strany účastníka řízení jí připadá skutečně kontraproduktivní, neboť tomu, koho prosí účastník řízení o součinnost, se snaží různými velmi neférovými praktikami uškodit. ... nabídla účastníku řízení dvě možnosti k řešení jejích záležitostí, tj. že si buď vzájemně vyjdou vstříc (tedy účastník řízení kupř. uzná znalecký posudek, který si nechala vypracovat ... jako nájemce a který nebyl přijat, a ... na oplátku poskytne účastníku řízení jím požadované souhlasy), nebo si vzájemně nadále mohou dělat problémy s tím, že totéž se samozřejmě může dotýkat i dalších záležitostí.

Dne 27. listopadu 2013 obdržel správní orgán prvního stupně podání ... (z téhož dne) obsahující vyjádření ke zveřejnění jejích osobních údajů. ... shodně s výše uvedenou argumentací uvedla, že zveřejnění jejích kompletních osobních údajů v zápise ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 ze dne 3. března 2008 (zveřejněny po dobu cca 5 let) bylo podle jejího názoru ze strany účastníka řízení realizováno nikoliv omylem, ale s úmyslem ji poškodit. Dále uvedla, že zveřejnění jejích údajů včetně nepravdivých důvodů jí způsobilo poměrně značnou újmu (zejména u ostatních nájemců domu) a poškození její pověsti s velmi negativním dopadem s tím, že v tomto smyslu také zvažuje se svým právním zástupcem podání žaloby. Dále pak uvedla, že souhlas se zveřejněním jejích údajů na webových stránkách účastníka řízení, aniž by to tušila, měl účastník řízení zájem obdržet v souvislosti s tímto řízením, které inicioval jiný jí neznámý subjekt. Souhlas se měl dle jejího vyjádření týkat pouze budoucího zveřejňování jejích údajů na webových stránkách účastníka řízení a byl na ní prakticky listivě vylákan se záměrně zástupně užitými důvody, přičemž odkázala na dopis č.j. MCP6 081039/2013, který taktéž zaslala. Dále konstatovala, že tento dopis účastníka řízení je záměrně koncipován jednak fakticky velmi nesrozumitelně, jednak se snaží navodit dojem, že pokud požaduje dle zákona č. 106/1999 Sb. zveřejnění jména příjemce (příjemců) veřejných prostředků, musí recipročně dát souhlas se zveřejněním jejích údajů.

Správní orgán prvního stupně dále předvolal k podání svědecké výpovědi ... (předvolání čj. UOOU-06462/13-12 ze dne 18. října 2013 a předvolání čj. UOOU-06462/13-17 ze dne 15. listopadu 2013). V návaznosti na žádost ze dne 21. listopadu 2013 ve věci zrušení předvolání k podání svědecké výpovědi zaslanou ..., ve které byla mimo jiné uvedena informace, že udělila zpětný souhlas účastníku řízení ke zveřejnění jejích osobních údajů, a

v návaznosti na doložení textu daného souhlasu účastníkem řízení dne 19. listopadu 2013 upustil správní orgán od provedení důkazu svědeckou výpovědí v daném řízení, vzhledem k tomu, že dle jeho názoru byly zjištěny relevantní skutečnosti potřebné pro vydání rozhodnutí.

Správní orgán prvního stupně konstatoval, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení, adresa bydliště a informace související s předmětem žádosti, resp. informace vztahující se k projednávané věci (tj. informace o zastupování nájemců domu a informace související s privatizací předmětného domu) jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají určeného resp. určitelného subjektu údajů. Účastník řízení je poté jejich správcem podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.

Dále správní orgán prvního stupně konstatoval, že pokud se týká zpracování osobních údajů žadatelky o informace, tyto jsou účastníkem řízení zpracovávány podle zákona č. 106/1999 Sb., tj. za účelem přijetí žádosti o informace a jejího vyřízení, tj. poskytnutí informace žadateli. Povinnost zveřejnit osobní údaje žadatelů z § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. nevyplývá, neboť v předmětném ustanovení je stanovena povinnost zveřejnit pouze poskytnutou informaci, což ostatně vyplývá z cíle a smyslu právní úpravy poskytování informací. Z vyjádření účastníka řízení ze dne 2. září 2013 je zřejmé, že ke zveřejnění osobních údajů žadatelky došlo omylem, byť po krátkou dobu (tj. po dobu 11 dnů), a to i přes systémová opatření učiněná účastníkem řízení, která byla v daném případě zjevně nedostatečná.

K námitce účastníka řízení, že nelze konstatovat, že se jedná o opakující správní delikt s odkazem na čj. UOOU-00221/13-7 ze dne 17. ledna 2013 a čj. UOOU-04443/13-18 ze dne 11. září 2013, neboť skutková podstata měla nastat v březnu 2008, v červenci 2013 a v období od února 2011 do června 2013, správní orgán prvního stupně uvedl, že se s námitkou účastníka řízení neztotožnil. Závěr, že se jedná o správní delikt opakující se, vyplývá ze skutečnosti, že rozhodným pro posouzení jednání jako opakujícího se je to, že dané pochybení se u účastníka řízení typově opakovalo, nikoliv to, kdy k danému jednání došlo.

Jelikož tedy došlo ke zveřejnění osobních údajů, které zveřejněny být neměly, porušil účastník řízení dle správního orgánu prvního stupně svoji povinnost vyplývající z ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán prvního stupně dále konstatoval, že s ohledem na vyjádření účastníka řízení je zřejmé, že nelze v případě, který je předmětem tohoto řízení, o aplikaci liberačního ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. uvažovat. Ze spisového materiálu (vyjádření účastníka řízení ze dne 2. září 2013 a z odporu doručeného správnímu orgánu dne 9. října 2013) vyplývá, že ke zveřejnění osobních údajů ... a ... v předmětném zápisu kontrolního výboru došlo ze strany účastníka řízení záměrně, a to s ohledem na obsah projednávaného bodu (privatizace domu ...). Vzhledem k tomu, že zveřejnění osobních údajů bylo provedeno účastníkem řízení záměrně, je liberace v daném případě principiálně vyloučena. Ze spisového materiálu (doplnění odporu doručené správnímu orgánu dne 17. října 2013, žádost ze dne 21. října 2013 adresovaná ..., souhlas zasláný ... ze dne 14. listopadu 2013, podání ... doručené účastníku řízení dne 18. listopadu 2013) dále vyplývá, že účastník řízení souhlas se zveřejněním osobních údajů na svých webových stránkách vyžádal od ... a ..., a to jak v případě předmětného zápisu ze zasedání kontrolního výboru, tak i v případě poskytnuté informace podle zákona č. 106/1999 Sb., až zpětně. Skutečnost, že se k pochybení účastník řízení doznal, vyhodnotil správní orgán jako polehčující okolnost, jak je uvedeno níže. Ze spisového materiálu tedy vyplývá, že účastník řízení nedisponoval v rozhodné době souhlasem výše jmenovaných se zveřejněním jejich osobních údajů ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb., ani se na takovéto zveřejnění nevztahuje některá z výjimek dle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. V případě zveřejnění poskytnuté informace podle zákona č. 106/1999 Sb. je zřejmé, že účastníkem řízení zavedené kontrolní mechanismy nebyly dostatečně efektivní, když k danému pochybení

opakovaně došlo (viz výše k opakujícímu se správnímu deliktu), a to i přes skutečnost, že účastník řízení formálně přijal opatření k zabezpečení osobních údajů formou vnitřních norem. Z výše uvedeného a z doby zveřejnění osobních údajů u zápisu ze zasedání kontrolního výboru (tj. více než 5 let) je tedy zřejmé, že účastník řízení nevyvaloval veškeré úsilí, které po něm bylo možno požadovat, aby zabránil porušení povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému přístupu k osobním údajům, i když formálně přijal opatření k zabezpečení osobních údajů formou vnitřních norem, které byly správnímu orgánu předloženy v rámci jiného správního řízení (sp. zn. UOOU-00221/13).

Správní orgán prvního stupně konstatoval, že účastník řízení tím, že zveřejnil osobní údaje subjektů údajů v poskytnuté informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. a v zápisu ze 14. zasedání kontrolního výboru zastupitelstva městské části Praha 6 konaného dne 3. března 2008 na svých webových stránkách (www.praha6.cz), nepochybně porušil povinnosti stanovené § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., za což mu rozhodnutím čj. UOOU-06462/13-36 ze dne 20. ledna 2014 uložil v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 3.000 Kč a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

K žádosti o prominutí sankce správní orgán prvního stupně konstatoval, že pokud byl správní delikt spáchán a účastník řízení neprokázal ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., že za správní delikt neodpovídá, protože vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, nelze sankci neuložit. K okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno, se přihlíží při rozhodování o výši pokuty. Současně konstatoval, že se v žádném případě nemůže jednat o sankci likvidační, zejména s ohledem na skutečnost, že účastník řízení následně může, v případě, že od něj nelze uloženou sankci vybrat najednou [§ 156 odst. 1 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád], požádat o rozložení její úhrady na splátky.

Při stanovení výše sankce správní orgán prvního stupně přihlédl jako k přitěžující okolnosti k tomu, že osobní údaje byly zpřístupněny prostřednictvím internetu širokému, tj. v podstatě neomezenému okruhu osob, a k tomu, že daného správního deliktu se účastník řízení dopustil opakovaně (tj. za obdobné jednání byl účastník řízení sankcionován v příkazu čj. UOOU-00221/13-7 ze dne 17. ledna 2013 a rozhodnutím čj. UOOU-04443/13-18 ze dne 11. září 2013). V případě zveřejnění osobních údajů zástupců nájemců v zápise z jednání kontrolního výboru na webových stránkách účastníka řízení přihlédl správní orgán jako k přitěžující okolnosti k době neoprávněného zveřejnění osobních údajů (tj. době více než 5 let).

Jako k polehčující okolnosti přihlédl správní orgán prvního stupně ke skutečnosti, že zveřejnění osobních údajů se týkalo pouze 2 subjektů údajů a dále k charakteru a k rozsahu neoprávněně zveřejněných údajů, jejichž další využití není způsobilé závažným způsobem ohrozit právo na soukromí dotčených subjektů údajů. V případě zveřejnění osobních údajů žadatelky o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. přihlédl správní orgán prvního stupně jako k polehčující okolnosti ke skutečnosti, že účastník řízení neprodleně po zjištění protiprávního stavu osobní údaje z webových stránek odstranil. Jako významnou polehčující okolnost vyhodnotil správní orgán skutečnost, že účastníku řízení udělily dotčené subjekty údajů dodatečný souhlas ke zveřejnění jejich osobních údajů, a to i přestože ... v zápětí (cca za 1 měsíc) tento souhlas odvolala, k čemuž však došlo dle názoru správního orgánu prvního stupně spíše ze zjištěných důvodů, jak vyplývá z jejího podání ze dne 18. listopadu 2013. Dodatečně udělený souhlas sice nemůže nahradit právní titul k příslušnému zpracování osobních údajů, je však třeba jej považovat za vyjádření se dotčených osob k tomu, za jak závažný zásah jednání účastníka řízení považují.

Po zhodnocení všech výše uvedených okolností případu správní orgán snížil sankci uloženou příkazem čj. UOOU-06462/13-8 ze dne 1. října 2013 a uložil sankci při samé dolní hranici zákonné sazby.

Shora uvedené rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 20. ledna 2014. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení v zákonné lhůtě dne 27. ledna 2014 rozklad.

Účastník řízení v podaném rozkladu uvedl, že dle jeho názoru se na jeho jednání dle bodu I. a II. nevztahuje zákon č. 101/2000 Sb., neboť se jedná o nahodilé shromáždění osobních údajů osob, které se samy domáhaly účasti na jednání bytového a kontrolního výboru. Dále uvedl, že jeho jednání nelze podřadit pod skutkovou podstatu správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. a tvrdí, že přijal veškerá systémová opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům. Fakt, že byla zveřejněna jména a bydliště dotčených osob dle jeho mínění neznamená, že nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracovávaných údajů. Skutková podstata není koncipována tak, že správního deliktu se dopustí ten, kdo neoprávněně zveřejní osobní údaje, ale tak, že správce údajů neučiní opatření k zajištění osobních údajů.

Dále se účastník řízení zabýval otázkou doby, kdy byl správní delikt spáchán, neboť ten není definován jako neoprávněné zveřejnění, které by mělo charakter trvajících deliktů, ale jako nepřijetí potřebných opatření proti zveřejnění. Toto nepřijetí opatření lze časově zařadit do doby neoprávněného zveřejnění osobních údajů, ke kterému v případě uvedeném v bodu II. muselo dojít v březnu 2008, delikt je tedy prekludován.

Dále účastník řízení odkázal na své námitky uplatněné v rámci správního řízení a navrhl napadené rozhodnutí zrušit.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Odvolací orgán se v první řadě zabýval námitkou účastníka řízení, dle které se v jeho případě jednalo o nahodilé shromáždění osobních údajů. K tomu odvolací orgán uvádí, že účastník řízení je v souvislosti se svou činností povinen postupovat v souladu se zákonem č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, a je tudíž povinen v souvislosti s výkonem spisové služby zajistit odbornou správu dokumentů vzniklých z činnosti původce, popřípadě z činnosti jeho právních předchůdců, zahrnující jejich řádný příjem, evidenci, rozdělování, oběh, vyřizování, vyhotovování, podepisování, odesílání, ukládání a vyřazování ve skartačním řízení, a to včetně kontroly těchto činností. Nakládání s osobními údaji uvedenými v žádostech o poskytnutí informací a v zápisu z jednání kontrolního výboru, tak nelze označit za nahodilou činnost, nýbrž s ohledem na výše uvedené za zpracování odpovídající definici uvedené v § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Ve vztahu k námitce účastníka řízení ohledně skutečnosti, že jeho jednání nelze podřadit pod skutkovou podstatu uvedenou v § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. lze opětovně konstatovat, že správního deliktu se dopustí ten, kdo nepřijme nebo neprovede opatření pro zajištění bezpečnosti zpracovávaných osobních údajů. V této souvislosti se odvolací orgán shoduje s argumentací správního orgánu prvního stupně, neboť je zřejmé, že účastník řízení sice formálně přijal předpisy k zajištění bezpečnosti osobních údajů, ale vzhledem k tomu, že došlo ke zveřejnění osobních údajů zmiňovaných osob, je zřejmé, že je důkladně nepřevedl do praxe, a tudíž svým jednáním nesplnil požadavky stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

K otázce zániku odpovědnosti za správní delikt uvádí odvolací orgán následující; za trvajících deliktů se na základě teorie považuje jednání směřující k vyvolání protiprávního stavu a jeho udržování. Protiprávní jednání účastníka řízení uvedené v bodu I. i v bodu II. má s ohledem na skutečnost, že v obou případech došlo v důsledku neprovedení opatření k zajištění bezpečnosti zpracovávaných osobních údajů k jejich zveřejnění, které trvalo po jistý časový úsek, znaky trvajících deliktů. U trvajících deliktů dochází k počítání běhu promlčecí lhůty nikoli od vzniku protiprávního stavu, nýbrž od doby, kdy byl tento protiprávní stav ukončen.

Dle spisového materiálu došlo ke zveřejnění osobních údajů dle bodu II. v dubnu 2008 a trvalo minimálně do doby zahájení správního řízení. V případě uvedeném v bodu I. byly osobní údaje zveřejněny minimálně od 4. do 15. července 2013. Jelikož správní řízení bylo s účastníkem řízení zahájeno doručením příkazu, tj. 1. října 2013, nelze než konstatovat, že ani v jednom z uvedených případů nedošlo k uplynutí ani subjektivní ani objektivní prekluzivní lhůty upravené v § 46 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., která činí 1, resp. 3 roky.

Odvolací orgán ze shora uvedených důvodů neshledal rozklad účastníka řízení a jím uváděné argumenty za důvodné. Napadené rozhodnutí je vydáno v souladu s právními předpisy a je zřejmé, že účastník řízení se správního deliktu dopustil.

Na základě všech shora uvedených důvodů tudíž odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 21. února 2014

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková